Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

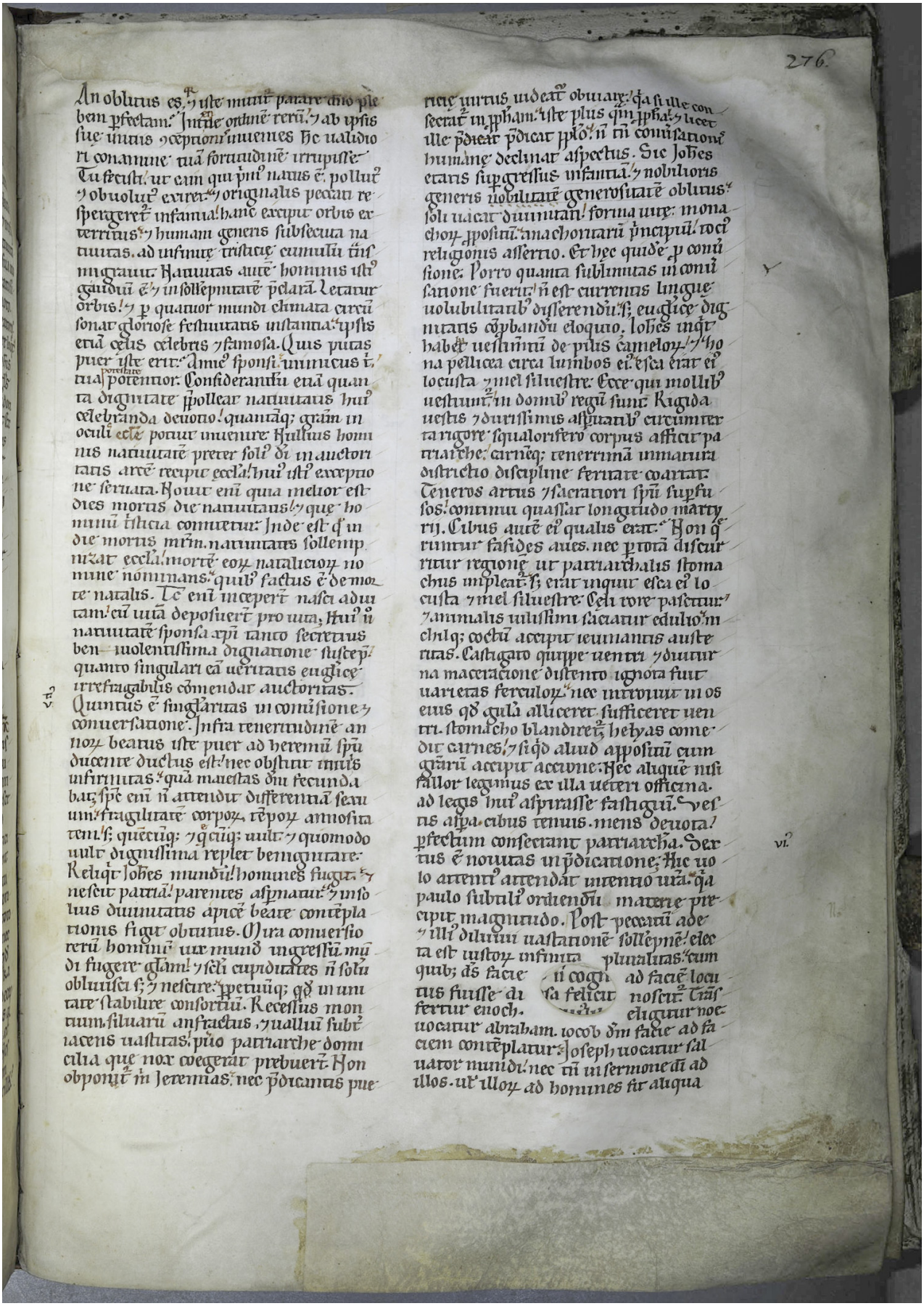

276.

An obliuis es? ⁊ iste mirari parare cho pleb̃ pfectam? Iniuste ordinẽ rerũ! ⁊ ab ipsis suę uiuis ꝯceptoꝯ iniuenes hc ualidio ri conamine tuã fortuidinẽ irrupisse? Tu fecisti! ut cum qui pm̃ natus ẽ. polluꝰ ⁊ obuoluꝰ exire? ⁊ originalis peccati re spergeret? infamia! hanc excipit orbis ex territus? ⁊ humani generis subsecuta na tuitas. ad infinitę tristicię cumulũ tũc migauit. Hanuitas autẽ hominis isti gaudiũ ẽ ⁊ in sollẽpnitatẽ pclarã. Letatur orbis! ⁊ p quatuor mundi climata circũ sonat gloriose festiuitatis instantia? ipsis etiã cęlis celebris ⁊ famosa. Quis putas puer iste erit? Amicꝰ sponsi? uiuiuicus t̃ tua potentiatę potentior. Considerantũ enã quan ta dignitate pollear natiuitatis hui celebranda deuoto! quantãq; grãm in oculi eclẽ potuit inuenire. Huiusmodi nis natiuitatẽ preter soli di in auctori tatis arcẽ recipit eccla! hui isti excepto ne seruata. Honor enã quia melior est dies mortis die natiuitatis! ⁊ quę ho minũ tristicia comitatur. Inde est q̃ in die mortis mrm. natiuitatis sollempni tat eccla! mortẽ eoꝝ natalicioꝝ no mine nominans? quib̃ factus ẽ de mor te natalis. Te enã inceperit nasci adui tam! cũ uitã deposuerit pro uita, Hui ũ natiuitatẽ sponsa xpi tanto secretius ben̄ uolentissima dignatione suscep̃ quanto singulari eã ueritatis euidẽcię irrefragabilis cõmendat auctoritas. Quintus ẽ singlaritas in cõuisione ⁊ conuersatione. Infra reuerentiadinẽ an noꝝ beatus iste puer ad heremũ spũ ducente ductus est! nec obstitit matis infirmitas? quã maestas dm̃ fecunda bat; spẽ enã ñ attendit differentiã seni um? fragilitatẽ corporꝝ, repoꝝ amoenita tem! ⁊; quecũq; ⁊ qãq; uult ⁊ quomodo uult dignissima replet benignitate. Reliqt̃ Jobes mundi! homines fugit? ⁊ nescit patriã! parentes aspnatur? ⁊ in so lus diuinitatis apicẽ beate contẽpla tionis figit obtutus. Nira conuersio rerũ hominũ ut mundi ingressũ mũ di fugere qlãm! ⁊ scli cupiditates ñ solũ obliuisci ⁊; ⁊ nescire? ꝑpetuũq; qd̃ in uni tate stabilire consortiũ. Recessus mon tium. siluarũ anfractus, ⁊ nalliũ subi iacens uastitas! pũo patriarche domi cilia quę nox cęgerat prebuerẽ. Non obponit in Jeremias? nec pdicantis pue ricię iuitus uideat obuiare! qa si ille con secrat in ꝑpham? iste plus qm̃ ꝑpha! ⁊ iucet ille pdicat pdicat ꝑpho? ñ ni cõuisationi humanę declinat aspectus. Sic Jobes etatis supgressus infantiã! ⁊ nobilioris generis nobilitatẽ generositatẽ oblitus? soli uacat diuinitati! forma uitę: mona choꝝ ꝑpositi? anachoretarũ ꝑncipũ! rocꝰ religionis assertio. Et hęc quidẽ p cõui sione. Porro quanta sublimitas in cõui satione fuerit! ñ est currentis lingue uolubilitatib̃ disserendi? ⁊; eu dice dig nitatis cõybandi eloquio. Jobes inqt̃ habet? uestimẽtũ de pilis cameloꝝ! ⁊ ho na pellicea circa lumbos ei? esca erat ei locusta ⁊ mel silueste. Ecce qui mollib̃ uestiunt? in domib̃ regũ sunt. Rigida uestis ⁊ durissimis assuetib̃ circumter ta rigore squalorifero corpus afficit pa triarche! carnẽq; tenerrimã immatura districto discipline ferriate coartat. Teneros artus ⁊ sacratori spũ supfu sos! continui quassat longitudo marty rij. Cibus autẽ ei qualis erat? Non q̃ ruitur fasides aues. nec pcorã discur rituir regionę ut patriarchalis stoma chus impleat? ⁊; erat inquit esca ei lo custa ⁊ mel silueste. Celi tore pascitur? ⁊ animalis uilissimi saciatur edulio? m clnlq; cocti accipit ieuniantis auste ritas. Castigato quippe uentri ⁊ diuitur na maceratione distento ignota fuit uarietas ferculoꝝ? nec inuenitur in os eius qd̃ gula alliceret. sufficeret uen tri. stomacho blandiret; hebyas come dit carnes! ⁊ siqd̃ aliud appositũ cum grãrũ accipit accidit: Hęc aliquę nisi fallor legimus ex illa uetere officina. ad legis hui aspirasse fastigiũ. Ves tis aspa. cibus tenuis. mens deuota! pfectum consecrant patriarcha. Der tius ẽ nouitas in pdicatione; Hic uo lo attenti? attendat intentio uita? qa paulo subtili orientis matrene pre cipit magnitudo. Post peccati ade ⁊ illi diuini uastationẽ sollẽpnẽ! elec ta est iustoꝝ infinita plualitas? cum quib̃ ds facie ñ cogn ad faciẽ locu tus fuisse di sa felicit noscit. Trans fertur enoch. eliguitur noe uocatur abraham. iocob dm̃ facie ad fa ciem contẽplatur? Joseph uocatur sal uator mundi! nec ni in sermone di ad illos. ut illoꝝ ad homines fit aliqua

vi.